

DOMATOR (2) *sb m*

domator (1), **domatur** (1); domator *CiekPotr*; domatur *StrykKron*.

Oba o prawdopodobnie jasne, a pochylone.

pl N domátorowie (1). ◇ G domatur(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

*Człowiek nie znający świata, ignorant (2) : A iżem iuż niżey niepodobność v Domaturów wroflą dla dálekości drogi żeglowánia Włochów wty łtrony dowodnie rostrząfnął *StrykKron* 71; Iáko żyw w woyfzce nie był, y dobytey száble Przeciw łobie nie widział [...]. Ludzi mężnych załugi przed pánem pokątnie Tłumią domatorowie. *CiekPotr* 78.*

SB